

தலைமைத்துவம்

21ம் நூற்றாண்டை நோக்கி
ஓர் உளவள ஆய்வுக் கண்ணோட்டம்

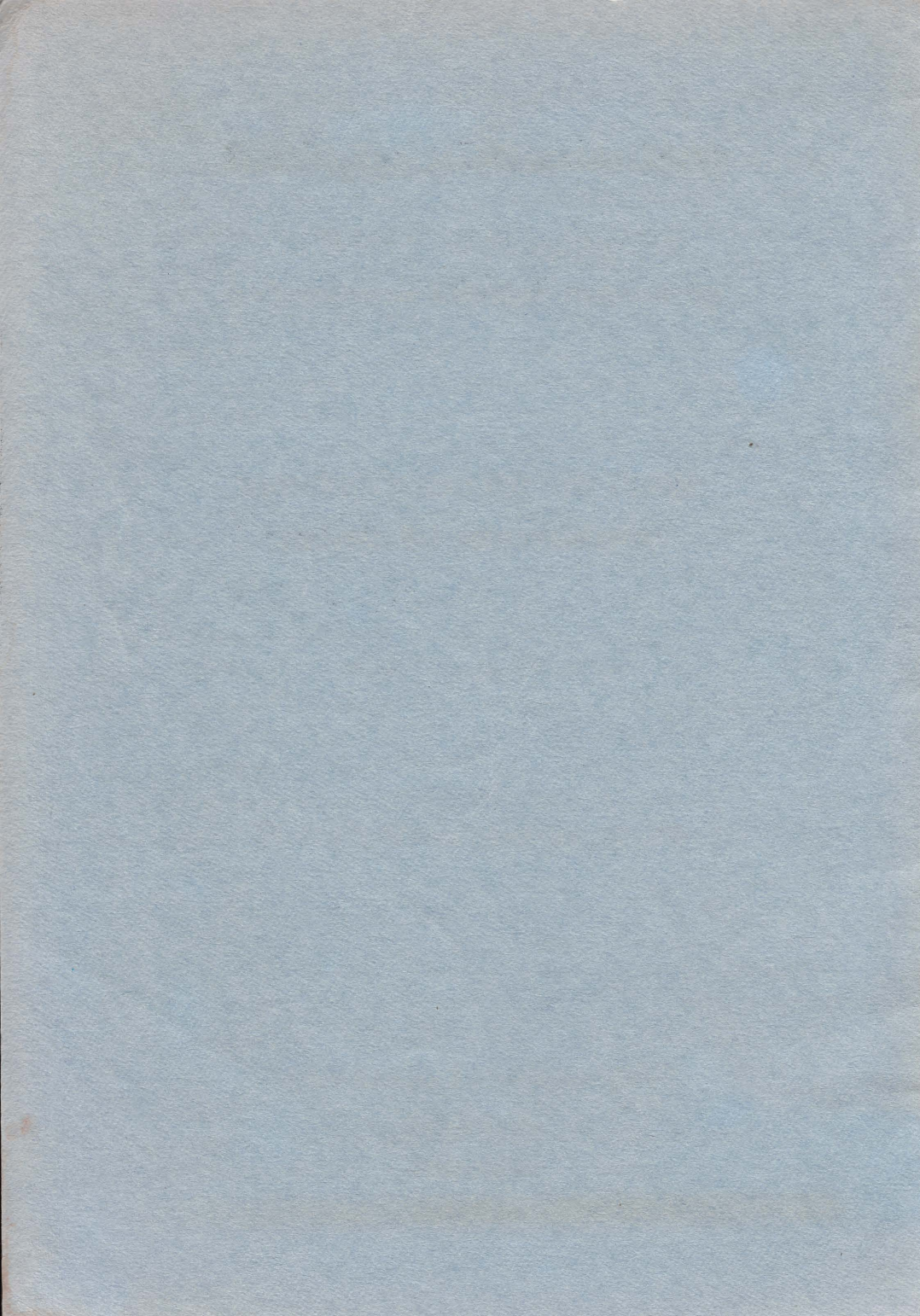
Bishop Deogupillai
Endowment Lecture 2009
24-08-2009

Rev. Fr. Kazavaiyoor Selvam OMI

*Jaffna Diocesan Priests' Union
Bishop's House,
Jaffna.*

011.33

தலைமை

105 Shanthi Laxmi
Library

தலைமைத்துவம்

21ம் நூற்றாண்டை நோக்கி
ஓர் உளவள ஆன்மீகக் கண்ணாட்டம்

ஆயர் வ. தியோகுப்பிள்ளை
அறக்காடையேருரை

சா. ம. செல்வரட்சி அ.ம.தி

யாழ் மறைமாவட்டக் குருக்கள் மன்ற

ஆயர் தீலல்

யாழ்ப்பாணம்.

From Shanthi Laxmi
24/08/09

Acc No. 1024

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Handwritten title or main heading in the upper middle section.

Two lines of handwritten text located below the title, possibly providing a subtitle or introductory information.

Two lines of handwritten text in the middle section, likely the main body of the document.

A single line of handwritten text in the lower middle section, possibly a signature or a specific note.

Two lines of handwritten text at the bottom of the page, possibly a footer or concluding remarks.

Handwritten text in the bottom left corner, partially obscured by the brown stain.

Handwritten text in the bottom right corner, partially obscured by a yellowish stain.

முன்னுரை

தலைப்பு தரப்பட்டது. உபதலைப்புகள் - நான் உருவாக்கியவை. இன்றைய தலைமைத்துவ இலக்கியத்தைப் பரவலாகப் படித்து, உள்வாங்கி, எனது அனுபவம் கலந்த சிந்தனையுடன் இணைத்து, ஓர் உள்வளக் கண்ணோட்டத்தில் உங்கள் சிந்தனைக்கும், செயலுக்கும், நிச்சயம் இக்கருத்துக்கள் உதவும் என்ற நம்பிக்கையில், இதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேறுபாடு

எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு முக்கியமான வேறுபாட்டை (Distinction) அதாவது முகாமைத்துவத்திற்கும் தலைமைத்துவத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை, திட்ட வட்டமாகக் கோட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

காரணம்

தலைமைத்துவ இலக்கியத்தில் ஆய்வாளர்களும், தலைமைத்துவ அறிஞர்களும் இந்த வேறுபாட்டை எடுத்துச் சொன்னாலும், அன்றாடப் பேச்சிலும் வாழ்விலும், எழுத்திலும் செயலிலும், கருத்திலும் காரியத்திலும் இவ்விரண்டிற்கும் இடையே குழப்பங்களைப் பலர் ஏற்படுத்துகிறார்கள், குழப்புகிறார்கள், குழம்புகிறார்கள். குழம்பியவர் சிலர் வேறுபாட்டை மறுக்கின்றார்கள், மறைக்கின்றார்கள். ஆயினும், முகாமைத்துவம் வேறு, தலைமைத்துவம் வேறு.

வரைவிலக்கணம்

முகாமைத்துவம் (Management)

குறிப்பிட்ட பொருட்களை அல்லது சேவைகளை உற்பத்தி செய்து, விநியோகிக்க, விற்பனை செய்ய தமது செயற்பாடுகளைக் கிரமமாக மேற்கொள்ளுகின்ற ஒரு முகாமையாளருக்கும், அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டு செயற்படுவோருக்கும் இடையில் உள்ள ஓர் அதிகார 'உறவு' நிலையே முகாமைத்துவம்.

தலைமைத்துவம் (Leadership)

பரஸ்பர நோக்கங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற, யதார்த்தமான மாற்றங்களை உத்தேசிக்கின்ற தலைவருக்கும், அவருடன் செயற்படும் பங்கு தாரிகளுக்கும் (பங்காளிகளுக்கும்) இடையில் நிகழுகின்ற ஒரு

செல்வாக்குடைய உறவு தான் தலைமைத்துவம். It is an **influential relationship**.

முகாமைத்துவம்	தலைமைத்துவம்
❖ ஓர் அதிகார உறவு	❖ செல்வாக்குடைய உறவு (influential)
❖ ஒற்றைத்திசை(மேலிருந்து கீழ்)	❖ பன்முகத்திசை (Net work of Relationships)
❖ கடைசி ஒரு முகாமையாளரும் பணியாளனும் இருக்க வேண்டும்	❖ தலைவரும் பங்காளிகளும் இணைந்து உருவாக்கும் உறவு
❖ செயல்முறைகளை நிர்வகித்தல்; பொருட்களையும் சேவைகளையும் உருவாக்கி விற்பனை செய்தல்/ விநியோகித்தல்.	❖ தலைவர்களும் பங்காளிகளும் யதார்த்தமான மாற்றங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவரக்கூடிய செயற்படல்.
❖ கொடுக்கல் / வாங்கல்	❖ முழுமையான மாற்றங்களை நோக்கி வாழ்தல்.
❖ குறிக்கோள்கள்	❖ இலட்சியங்கள்
❖ Transactional	❖ Transformational

மேலிருந்து கீழ்நோக்கும் அதிகாரச் செயற்பாடு முகாமைத்துவ முறை. இதை ஓர் அதிகார 'உறவு' என்று கூறலாம். உறவென்ற சொல் அவ்வளவு பொருத்தமற்றதொன்றாயினும் இன்றைய மனித நோக்கில் 'உறவு' என்று குறிப்பிடுவது பொருளைக் கொடுக்கும். இன்றைய தலைமைத்துவ இலக்கணம் முகாமைத்துவ இலக்கணத்தை மாற்றும் வரைவிலக்கண வேறுபாட்டைக் கோடிட்டுக் காட்டினாலும், வழக்கத்தில் முகாமையாளர் தலைவர்களாகலாம், அதே போன்று தலைவர்கள் முகாமையாளர்களாகச் செயற்படலாம். ஆயினும், முகாமைத்துவம் வேறு, தலைமைத்துவம் வேறு.

அதிகாரப் பகிர்வு

அதிகாரப் பகிர்வு (sharing and empowering) ஓர் உறவுப் பின்னலில் (a network of relationships) தலைமைத்துவமும் பங்களித்துவமும் இணைந்து செயற்படும் முறை 21வது நூற்றாண்டுத் தலைமைத்துவப் படிவம். தலைவரும் பங்களிகளும் இணைந்து உருவாக்கும் ஓர் உறவு தலைமைத்துவம்.

பன்திசை உறவு முறையில், ஓர் உறவுப்பின்னலில் ஒரு தலைவன்/தலைவி பங்களியாக மாறலாம். பங்களிகள் தலைமைத்துவத்தை ஏற்கலாம். It's collaborative work and consensus decision making. கூட்டுப்பணி, கூட்டுத் தீர்மானங்கள் - அதாவது கூட்டுப்பணியும், கூட்டுத் தீர்மானங்களும் தலைமைத்துவப் பண்புகளில் புரட்சிகரமான பண்புகள். பங்களிகளை சமநிலைக்கு உயர்த்தி, அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும்பொழுது, கூட்டுத் தீர்மானங்கள் உருவாகும் சூழல் ஏற்படுகின்றது. இத்தீர்மானங்களுக்கும், பின்விளைவுகளுக்கும், பங்களிகளும், தலைவர்களும் கூட்டாகவே பொறுப்பேற்கின்றார்கள்.

இவை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, அவற்றின் பலபலன்களை அனுபவித்தவர்களின் அனுபவக் கூற்று, இது. இன்றைய நிறுவனங்களுக்கு, இயக்கங்களுக்கு முகாமைத்துவமும் தேவை, தலைமைத்துவமும் தேவை. ஆயினும், முகாமைத்துவம் வேறு, தலைமைத்துவம் வேறு. அதிகாரத்தைப் படிப்படியாக ஓரிடத்தில் குவித்து, அக்குவியலிற் குடியிருக்கும்பொழுது, அதிகாரத் தூர்ப்பிரயோகங்களுக்கு நிறைய இடமுண்டு. வரலாற்றினூடாகப் பார்க்கின்ற பொழுது, இப்படிப்பட்ட தூர்ப்பிரயோகங்கள் அரசியலில், மதநிறுவனங்களில், கல்விக்கூடங்களில், வணிகத்தில், விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களில் கண்கூடு.

“அன்பு பின்வாங்கும் போது, அதிகாரம் முன்னெடுக்கும்” என்று உளவியலாளர் Carl Jung இரத்தினச் சுருக்கமாகவே கூறிவிட்டார். (When love retreats power advances). இவர் வழி நின்று வளர்ந்த Guggenbuhl - Craig எழுதுகிறார்: “அடக்கப்பட்ட பாலியலால் உருவாகும் பிரச்சனைகளுள் அதிகாரமும் ஒன்று.” அதாவது, அதிகார ஆணவத்திற்கும், அடக்கப்பட்ட பாலியலுக்கும், தொடர்பு இருப்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இன்னொரு நாட்டுக்குப் படையெடுத்த

ஆயுதப்படையினர் பலர், பெண்களைக் கற்பழித்தமை வரலாற்று உண்மை அடக்கி ஆளவேண்டுமென்ற அதிகார வெறிக்கும், கற்பழிப்பிற்கும் தொடர்புகள் உண்டென்பது, உளவள ஆய்வாளரின் துணிவு.

ஒரு பரவலான பார்வை

தலைமைத்துவம் பற்றிப் பேசும் போது, நம்மில் பலர் உடனேயே அரசியல் தலைவர்களையே நினைத்து விடுகின்றோம். ஆனால், தலைமைத்துவத்தைப் பல்வேறு நிலைகளில் பார்ப்பது அவசியம். அரசியலில் தலைமைத்துவம், மதநிறுவனங்களில், கல்விக்கூடங்களில், கலைகலாச்சார நிலைகளில், சமூகத்தில், வணிகத்தில், விஞ்ஞானத்தில் என்று தலைமைத்துவத்தைப் பரவலாகப் பார்ப்பது ஆரோக்கியமுடையது. அதுமட்டுமல்ல, ஒருவர் தனக்குத்தானே தலைமைத்துவம் கொடுப்பது அவசியம் (Personal – leadership). வாழ்வைச் சமாளிக்கும் போது நாம் முகாமைத்துவம் பற்றியே பேசுகிறோம். துர்அதிஷ்டவசமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்க்கையைச் சமாளிக்கின்றார்கள். They are just managing their lives. They do not lead their lives. எமது வாழ்க்கையை உற்று நோக்கி, நிறைகுறைகளை இனங்கண்டு, குறைகளை எதிர்நோக்கி, அவற்றை மாற்றும் பொழுது நாம் எமக்குத் தலைமைத்துவம் கொடுக்கின்றோம் (Self – leadership). நான் ஓர் இலட்சியம் நோக்கி வாழும் பொழுது, எனது வாழ்க்கையில் வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்து வாழும்பொழுது, வாழ்வின் நிறைவை நோக்கி வாழும்பொழுது, நானே எனக்குத் தலைவனாகின்றேன் / தலைவியாகின்றேன். I am leading my life.

நானே எனக்குத் தலைமைத்துவம் கொடுத்து வாழும் வாழ்வில் ஓர் ஆன்மீகம் தோன்றும். உண்மையான ஆன்மீகவாதிகள், தலைவர்கள், சிலர் புரட்சித் தலைவர்களாக உருவாகியதும் உலகவரலாறு. புரட்சித் துறவிகளின் வாழ்க்கை வரலாறும் இதற்கு ஒரு சான்று. இயேசு, காந்தி, 23ம் அருளப்பர் திருத்தந்தை, இன்றுவாழும் டலேலாமா (Dalai Lama), திக்நாட்கான் (Thich Nhat Hanh) போன்றோரின் வாழ்வு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

தன்னைத்தானே வழிநடத்த முடியாதவன் (Self – leadership) மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டும் போது குருட்டு வழிகாட்டியாக மாறுவான்.

இன்று அரசியலிலும், மதங்களிலும், கல்விக்கூடங்களிலும், சமூகத்திலும் - தம்மைத் தாமே தலைவர்களாக்கிக்கொண்ட குருட்டு வழிகாட்டிகளின் தொகை அதிகம். இவர்களை இனம் காணமுடியாது ஒரு சமூகம் இருக்குமானால், அந்தச் சமூகம் வெறும் செம்மறிக் கூட்டமாக மாறிவிட்டதென்பதன் அறிகுறி.

தனக்குத்தானே தலைமைத்துவம் கொடுக்கக்கூடியவன்/ள் இருவருக்கிடையே, தலைமைத்துவம் (interpersonal leadership) கொடுக்கலாம். ஒரு குடும்பத்திற்கு, ஒரு குழுவிற்கு, ஒரு சமூகத்திற்கு, ஓர் இனத்திற்கு, ஒரு நாட்டிற்கு, உலகிற்குத் தலைமைத்துவம் கொடுக்கலாம். கொடுக்க வேண்டும். இன்றைய உலகம் அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைமைத்துவத்தைத் தேடி நிற்கின்றது என்று கூறின் மிகையாகாது.

மேலும் சில தலைமைத்துவப் பண்புகள்

செவிமடுத்தல்.

தலைவன் / தலைவி நல்ல செவிமடுப்பவராக இருத்தல் அவசியம். An attentive listener. வள்ளுவரும் இதை அன்றே சொல்லியுள்ளார்.

“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம் - அச்செல்வம்

செல்வத்துள் எல்லாம் தலை” (குறள் 411)

வள்ளுவர் இதை விரிவாகப் புரியவைக்கவில்லை என்றாலும், செவிமடுத்தலுக்கு அவர் முதன்மை கொடுத்துள்ளார் என்பது தெளிவு. இன்றைய தொடர்பியலிலும், உளவளத்துணை இலக்கியத்திலும் இருந்து, தலைமைத்துவ இலக்கியம் செவிமடுத்தலை ஒரு சிறப்புப்பண்பாகத் தலைமைத்துவத்திற்குக் கொடுத்துள்ளது.

எம்பறர் கேற்றியன் (Emperor Hadrian) 2ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நாகரிகம் அடைந்த நாடுகளின் பெரும் பகுதியை ஆட்சி செய்தவன். அவர் தேரில் உரோமாபுரி நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் போது ஒரு மூட்டி முன்வந்து தனது முறைப்பாட்டைக் கேட்க வேண்டினான். கேற்றியன் தனக்கு நேரமில்லை என்று கூறி அவளைத் தட்டிவிட்டுச் சென்றான். அப்பெண்ணோ உரத்த சத்தமாகச் சொன்னாள்; “அப்படியானால் நீ *Too busy to be an Emperor.*” மன்னன் மனம் குத்தி நிற்க அவன் தனது தேரை நிறுத்திப் பெண்ணின் முறைப்பாட்டிற்குச் செவிமடுத்தான் என்பது வரலாறு.

ஒத்துணர்வு (Empathy)

Carl Rogers என்ற உளவியலாளர் உளவளத்துணையில், ஒத்துணர்வுக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தார். இச்சொல்லை 60களிலும், 70களிலும் பிரபலமாக்கியவரும் அவரே. இன்று இப்பண்பை தலைமைத்துவப் பண்புகளில் ஒன்றாகக் கருதுகின்றார்கள் தலைமைத் துவ ஆய்வாளர்கள். இதையே வள்ளுவன் தனது மொழியில்:

“புணர்ச்சி பழகுதல்வேண்டா - உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்” (785) என்று குறள் யாத்துள்ளார்.

நடுவு நிலைமை

ஒரு தலைவன் / தலைவி நடுவு நிலைமை காக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உணர்ச்சி வசப்பட்டோ, சுயநலன் கருதியோ, சார்புடையவனாக / சார்புடையவளாக ஒருத்தி / ஒருவன் சாயும் போது அவன் /ள் தலைமைத்துவத்தில் இருந்து தவறி விடுகிறான் / ள். நடுவு நிலை காக்க ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி தேவைப்படுகிறது. எவ்வளவுக்கு ஒருத்தி / ஒருவன் Pro-active ஆக வளர்கின்றானோ / வளர்கின்றானோ, அவ்வளவிற்குத்தான் அவன்/ள் மனித வளர்ச்சியில் உயர்கின்றான் / ள். அங்கு தான் ஆன்மீகத்தின் துவக்கம் உண்டு. தலைமைத்துவத்தின் வளர்ச்சி உண்டு.

நடுவு நிலைமை பற்றிக்கூறும் போது திருமூலர் பாடுவார்:

“நடுவு நின்றார் சிலர் ஞானிகளாவார்
நடுவு நின்றார் சிலர் தேவருமாவார்
நடுவு நின்றார் சிலர் நம்பனுமாவார்
நடுவு நின்றாரோடு நானும் நின்றேன். (20: 322.)

விளக்கம் : நடுவு நிலை தவறாதவர்கள் சிலர் ஞானிகளாகின்றனர். நடுவு நிலையில் நிற்பவர்களில் சிலர் தேவர்களும் ஆவார். நடுவு நிலை பிறழாது நடப்பவர் சிவசொருபமே ஆவார். எனவே நானும் நடுவு நிலை தவறாதவர்களோடு சேர்ந்தவன் ஆனேன் என்கின்றார். திருமூலர். நல்ல தவத்தின் மேலான ஞானநிலை, நடுவுநிலை தவறாமை. இது ஆன்மீகம்.

இந்த நாட்டில் நடக்கும் மிகக் கொடிய செயல்களைக் கண்டவர்கள், கேட்டவர்கள் பலர். இப்பலரில் குருக்கள், துறவிகள், ஆயர்களும் உட்படுவர். தங்களைத் தாங்களே தலைவர்களாக்கிக் கொண்ட இப்பெரியோர், எவ்வளவு தூரம் நடுவு நிலை காத்தார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை. ஆன்மீகம் வளர்க்காத மதங்கள், மதநிறுவனங்களை வளர்ப்பவர்கள், நிச்சயமாக நான் ஏற்கனவே கூறிய வரைவு இலக்கணத் தின்படி, மதத்தலைவர்களல்ல, அவர்கள் மத நிறுவன நிர்வாகிகள். அவர்கள் நல்ல நிர்வாகிகளாகச் செயற்படலாம். நிறுவனங்களை நிலைநாட்ட அவர்கள் தேவை. அதை நான் மறுக்க வில்லை.

இன்னும் சில தலைமைத்துவப் பண்புகள் இந்த விரிவுரையினூடாக வெளித்தோன்றும்.

இலட்சியம்

ஆங்கிலத்தில் "Vision" என்ற சொல்லை, நான் தமிழில் இலட்சியம் என்று அழைக்கின்றேன். தலைமைத்துவத்திற்கு ஓர் இலட்சியம் அவசியம். ஒரு தூரப்பார்வை அவசியம். பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுகளில் வாழ்வு எப்படி அமையவேண்டும். மக்கள் எங்ஙனம் வாழவேண்டும் என்ற ஒரு தூரப்பார்வை. இலட்சியம், குறிக்கோள் அன்று. குறிக்கோள்கள் நீண்ட கால, இடைக்கால, குறுகிய காலக் குறிக்கோள்கள் என்று, இலட்சிய ஈடேற்றம் நோக்கி வகுக்கப்பட வேண்டும், வாழப்பட வேண்டும். இலட்சியங்கள் இயக்கும் சக்தி கொண்டவை. தனிமனித வாழ்வை விட இலட்சியம் பெரியது. ஆழமானது. விரிவானது. "ஓர் இலட்சியத்தை ஒருவர் அடையமுடியாவிடினும், அந்த இலட்சியம் நோக்கி அவர் வாழும் பொழுது அவர் ஓர் இலட்சியவாதர்" என்று கூறினார் காந்தி அடிகளார். இந்த வரிசையில்தான், நான் இயேசுவை, காந்தியை, மார்ஷன் லூத்தர் கிங் யூனியரை, டலைலாமாவை, திக் நாட் காணைப் (Thich Nhat Hanh) பார்க்கின்றேன். இன்று ஜனாதிபதி பாறக் ஒபாமாவையும் இதுவரை இப்படித் தான் பார்கின்றேன்.

எமது முயற்சிகள், எமது சக்தி, எமது பணம், எமது வளங்கள், அத்தனையும் அந்த இலட்சிய ஈடேற்றம் நோக்கிச் செல்ல வேண்டியது அவசியம். அந்த இலட்சியப் பாதை அவ்வப்போது மதிப்பீடு செய்யப்பட

வேண்டும். இந்த மதிப்பீட்டில் இருந்துதான், நாம் எமது இலட்சிய ஈடுநேறத்தை நோக்கிச் செயல்படுகின்றோமா, அன்றேல் தடம் புரண்டு பாதை மாறிச் செல்கின்றோமா என்பது தெளிவாகும்.

ஆயரின் தூரத்துப் பார்வை

பண்டத்தரிப்பு தியான இல்லத்தில் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை என்னை ஓரளவு சமப்படுத்தி என்னுடன் சற்று மனமவிட்டுப் பேசினார். திருமலை, மட்டுநகர், மன்னார், யாழ்ப்பாண மறை வட்டங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட இம்மூன்று மறை வட்டங்களுக்கும் யாழ் மறை வட்டம் ஒரு மறை மாவட்டமாக நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று அவர் தனது தூரத்துப் பார்வையில் கண்ட கனவைத் தெளிவாகவே கூறினார்.

1986ம் ஆண்டு அதாவது ஈழப்போர் ஆரம்பித்து மூன்று வருடங்களிலேயே பின்வரக்கூடிய விளைவுகளை முன்னரேயே பார்த்து ஜ. நாவின் தலையீட்டினால் எங்கள் பிரச்சனைக்கு தீர்வு தேடிய யாழ் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்களின் தூரத்துப் பார்வையை மறந்துவிட முடியாது. அவரது அன்றைய அழைப்புக் கேட்கப்பட்டிருந்தால் இன்று இந்த அவல நிலை தோன்றியிருக்காது என்று துணியலாம்.

கனவு கண்ட கல்லூரி மாணவன்

1983ம் ஆண்டு அமெரிக்க கொலம்பியா பல்கலைக்கழக மாணவன் ஒருவன் தனது பல்கலைக்கழகச் சஞ்சிகையில் ("Sundial") "அணு ஆயுதம் கழைந்த சுதந்திர உலகொன்றை" கனவு கண்டு கட்டுரை வரைந்தான். அது ஒரு Cold war காலம். ஆயுத வணிகத்தில் திளைத்த காலம். ஆயுதப்படை வளர்ச்சியில் வல்லரசுகள் போட்டியிட்ட காலம். இந்த பின்னணியில் வல்லரசுகளின் சிந்தனை ஓட்டத்தை முறிக்க வரைந்த கட்டுரை, அது. ஒரு மனமாற்றத்தைக் கொண்டுவர முனைந்த கட்டுரை, அது. அன்று கனவு கண்ட மாணவன்தான் இன்று ஜனாதிபதி யாகி, அக்கனவை நனவாக்கப் பெரும் முயற்சி செய்து வருகின்றார், பாறக் ஓபாமா.

கனவு காண்பவர் அனைவரும் கற்பனை உலகில் வாழ்பவர்கள் அல்ல. அவர்கள் visionaries. அதேவேளை யதார்த்தவாதிகளும் கூட.

“I am not naive,” President Obama told a cheering crowd in Prague
“This goal will not be reached quickly perhaps not in my life time. It will
take patience and persistence and I may be permitted to add,
perseverance and persuasion.

ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நின்ற வேளை, 2008ம் ஆண்டு ஆடிமாதம்
பெர்லின் நகரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில்
பேசிய பொழுது பாறக் ஒபாமா தனது மாணவக்கனவை ஜனாதிபதி
வேட்பாளரின் கனவாக மீண்டும் எடுத்துரைத்தார்.

“This is the moment the peace of a world without nuclear weapons”
(N.Y. Times, July 5, 2009).

2009ம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் முதல் வார முடிவில் றஷ்ஷியா
சென்ற பாறக் ஒபாமா எதிரியின் குகையில் நின்று துணிவோடு குரல்
கொடுத்தார். “*றஷ்ஷியாவின் முன்னேற்றத்தை, ஜனநாயக வளர்ச்சியை
அமெரிக்க மக்கள் விரும்புகிறார்கள். பகைமை மறந்து, அணுஆயுதப்
போட்டியைத் தவிர்த்து, றஷ்ஷிய மக்களும், அமெரிக்க மக்களும்
இணைந்து உழைப்பது அவசியம். பயங்கரப் போர் ஆயுதங்களைக்
குறைப்போம். பொருளாதார வளர்ச்சியை விரும்புவோம். ஊழலை
ஒழிப்போம்.*” உலகளாவிய தலைமைத்துவம் ஒன்று வளர்கின்றது.

பாறக் ஒபாமாவின் தலைமைத்துவத்தில் ஒரு நேர்மை உண்டு.
உண்மை உண்டு. திறந்த உள்ளம் (transparency) உண்டு. அத்தனையும
தலைமைத்துவப் பண்புகள்.

இப்படிப்பட்ட தலைவர்களும், தலைவிகளும் போர்க் கொடி பிடித்து
போர் வெற்றி கொண்டாடும் நாடுகளுக்குத் தேவை. புறத்தில் சமாதானம்
பேசி, திரை மறைவில் கொடிய போர் ஆயுதங்களைப் பிற நாடுகளுக்கு
ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளுக்கு அவசியந தேவை. சமாதானத்திற்காக
வழிபாடுகள் நடத்தி, போரை ஆதரித்து, போர் வெற்றிப் போதையில்
மிதக்கும் மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் நிச்சயமாகத் தேவை.

விமர்சனங்கள்

தலைவர்கள், விமர்சனங்களை வரவேற்பார்கள். விமர்சனங்கள்,
தலைமைத்துவத்தை வளர்க்கும். விமர்சனங்களை வரவேற்காதவர்கள்,

காலப்போக்கில் சர்வாதிகாரிகளாக மாறியதையும், மாறுவதையும் நாம் வரலாற்றில் கண்டுள்ளோம், காண்கின்றோம். பொறுப்புள்ள ஊடக சுதந்திரம் விமர்சனங்களை வளர்க்கும். விமர்சனங்களை வெறுப்போர் இச்சுதந்திரத்தை மறுப்பதுண்டு. இலட்சியங்களில் நின்று நாம் விலகும் பொழுது அந்த இலட்சியத்தை நிறுவனமாக்கி, நிறுவனத்தின் நிலைப்பாட்டிற்காக மக்களைப் பயன்படுத்த முனைவதும் உண்டு. நிறுவனங்களை அளவுக்கு மீறி நிர்வகிக்கும்பொழுது இலட்சியங்கள் குன்றிக் குறைவதையும் பார்க்கின்றோம். Many institutions are over managed and underled. I must admit here, that some political, social and religious institutions are even mismanaged, leave alone managed or led.

அளவுக்கதிகதிகமாக நிறுவனமயமாக்கப்பட்டு, நிர்வகிக்கப்பட்ட திருச்சபையை நன்கறிந்த இருபத்துமூன்றாம் அருளப்பர் திருத்தந்தை, மூடப்பட்டு, இறுகிவிட்ட திருச்சபைக்கு நல்ல காற்றுத்தேவையெனத் துணிந்து இரண்டாவது வத்திக்கான் சங்கத்தைக் கூட்டுவித்தார். அன்னார் செய்த புரட்சி 1960களின் இரண்டாவது பகுதியில் திருச்சபையின் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் புரட்சி. அவர் ஒரு பெருந்தலைவன். சந்தேககத்திற்கிடமில்லை. அவருடைய புரட்சி அறிவில் தோன்றிய தல்ல, ஆழமான ஓர் ஊன்றலில் (Rootedness) உதித்தது.

தலைமைத்துவப் பணியாளன் (Servant Leadership)

திருச்சபையில் “மேய்ப்பன், மந்தை” போன்ற சொற்கள் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் குறியீடுகள் (symbolism). இதன் பொருள் என்ன? மேய்ப்பை நோக்கி தனது மந்தையை அழைத்துச் செல்லும் மேய்ப்பன், மந்தைக்கு முன் செல்வானாம். மந்தை சென்று மேயும் இடம் பாதுகாப்பாக, அதாவது கொடிய மிருகங்கள் இல்லாத இடமாக, முட்கள் இல்லாத புல்தரையை ஆயத்தம் செய்வானாம். அருமையான ஓர் உருவகம் (Metaphor). தலைமைத்துவப் பண்புகளில் ஒன்றாக இன்று “தலைமைத் துவப்பணியாளன்” (Servant Leadership) என்ற சொற்றொடரை, வணிகத் துறை இலக்கியத்தில் குறிப்பிடுவது அதிசயந்தான். Robert P. Neuschel, The Servant Leader.

மேற்கூறிய நியூஸ்வெல் தனது அனுபவத்தின் ஊடாக எழுதும் போது, தன்னுடைய பெருந்தளபதி, தமக்களித்த அறிமுக உரையில் சொன்னதை மேற்கோள் காட்டுகிறார். “உங்கள் போராளிகளுக்கு உணவூட்டுங்கள்.

அவர்கள் தீவிரமாகப் போராடுவார்கள். அதாவது வெறும் வயிற்றினை நிரப்பவல்ல. அத்துடன் அவர்களது அறிவை, உணர்வை, ஆன்மாவை வளருங்கள். *Grow the total soldier.*” 1942ம் ஆண்டே அதுவும் ஒரு பெருந்தளபதி, தன்னுடைய Lieutenantsக்குக் கூறியமை அதிசயத்திற்குரியது. பொருள் பொதிந்தது. அத்தமுள்ளது. இப்படிப்பட்ட போராளிகளை, படையினரை இந்த நாடு வளர்த்திருந்தால் இன்று இவ்வளவு கேவலமான ஒரு நிலைக்கு இந்த நாடு தள்ளப்பட்டிருக்காது. பெரிய இடங்களையும், பதவிகளையும், பெயரையும், புகழையும், அதிகாரத்தையும் விரும்பிச் சென்ற சூழலில் இயேசு தலைமைத்துவத்தில் புரட்சிசெய்தார். பெரிய பதவிக்கு ஆசைப்பட்டு, விவாதம் எழுப்பி அவரது சீடர்களுக்கு இயேசு சொன்னார்: “பிற இனத்தவரின் தலைவர்கள் மக்களை அடக்கி ஆளுகிறார்கள். உயர்குடி மக்கள் அவர்கள் மீது தங்கள் அதிகாரத்தைக் காட்டுகிறார்கள்; இதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்களிடையே அப்படி இருக்க கூடாது உங்களுள் பெரியவராக இருக்க விரும்புகிறவர் உங்கள் தொண்டராய் இருக்கட்டும். உங்களுள் முதன்மையானவராக இருக்க விரும்புகிறவர் உங்களுக்குப் பணியாளராய் இருக்கட்டும்” (மத் 20:25-27).

இந்தப் புரட்சிகரமான கூற்றை, இயேசு கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த நிகழ்வை யோவான் எழுதியுள்ளார். இயேசு தனது வாழ்நாளில் கடைசிமுறையாகத் தனது சீடர்களுடன் பாஸ்கா விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கும், புதிய ஏற்பாட்டை உருவாக்கவும், முக்கியமான தனது செய்தியை வலியுறுத்திச் சொல்வதற்கும் பந்தி அமர்ந்தபொழுது, அவர் யாருமே எதிர்பாராத விதமாக தனது சீடர்களின் கால்களைக் கழுவினார்.

இன்றைய தலைமைத்துவ இலக்கியத்தின் தலைமைத்துவப் பண்புகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. “வார்த்தையில் வடித்ததை வாழ்க்கையில் வாழ்.” அதாவது, “*Walk the talk*” அன்றேல் “*Model the Way*” என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். *Jesus Walked his talk, Modeled the Way.* அவர் ஒரு பெருந்தலைவர். தனது சீடர்களின் கால்களைக் கழுவின இயேசுதான், ஆலயத்தல் விற்போர் வாங்குவோரை, ஆலயத்தை ஒரு வணிகத்தளமாக மாற்றியமைக்காக அவர்களை விரட்டினார்.

ஒருவேளை சீடர்கள் தனது செயலைச் சரிவரப்பரிந்து கொண்டார்களோ என்ற எண்ணத்தில், இயேசு மறுபடியும் வந்து பந்தியமர்ந் போது

சொன்னார்; “ நான் உங்களுக்குச் செய்தது என்னவென்று உங்களுக்குப் புரிந்ததா? நீங்கள் என்னைப் போதகர் என்றும், ஆண்டவர் என்றும் அழைக்கின்றீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு கூப்பிடுவது முறையே. நான் போதகர் தான், ஆண்டவர் தான். ஆகவே, ஆண்டவரும் போதகருமான நான் உங்கள் கால்களைக் கழுவினேன் என்றால், நீங்கள் ஒருவர் மற்றவர்களுடைய கால்களைக் கழுவக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் செய்தது போல, நீங்களும் செய்யுமாறு முன்மாதிரி காட்டினேன்.” (யோவான் 13:12-15) Jesus walked his talk; Modeled the way.

செய்தி சொல்ல வந்தவர் செய்தியானார். Medium became the Message. குன்றின் மேல் ஆற்றிய தனது புரட்சிகரமான தலைமைத்துவக் கன்னி உரையில் (மத் 5-7) இயேசு மாற்றங்களை கொண்டு வந்து அழைப்பு விடுத்தார். மக்களைப் பார்த்து அவர் தெளிவாகவே சொன்னார். “உலகிற்கு உப்பு நீங்கள்”. “உலகின் ஒளி நீங்கள்.” இது பொதுவாக அனைத்துத் தலைவர்களுக்கும், அதுவும் சிறப்பாக மதத் தலைவர்களுக்கு இயேசு விடுத்த அழைப்பு. இது, தலைமைத்துவ ஆன்மீகம். The spirituality of religious Leadership. விருந்துக்கு அழைத்தால், விருந்துக்கு வருகை தந்த விருந்தினரின் கால்களைக் கழுவி வீட்டிற்கு அழைப்பது ஒரு கலாச்சாரப் பழக்கம். ஆனால், விருந்தினரின் கால்களைக் கழுவுவது, அழைத்தவர் வீட்டு வேலைக்காரர். இயேசு தனது செயலால், தான் ஆண்டவரும் போதகருமாய் இருந்தாலும். ஒரு பணியாளனாகத் தன்னை தாழ்த்திக் கொண்டார். ஒரு வேலைக்காரனாகத் தன்னைத் குறைத்துக் கொண்டார்.

ஆயர்களும், குருக்களும் (நான் உட்பட), இந்த நற்செய்தியை வாழ்வோமானால் கத்தோலிக்கம், இயேசுவின் புரட்சியை இந்த உலகில் தொடரும். முரணாக, புனித வியாழனில் கால் கழுவி, கை கழுவி அதிகாரம் செலுத்துவோராக மாறும் பொழுது, முரண்பட்ட சாட்சிகளாக மாறுகிறோம். இங்கு தலைமைத்துவம் இல்லை.

தாழ்மையிலும், எளிமையிலும் தோன்றிய தெளிவில் ஓர் உறுதி, ஒரு திடன். கருணையில் ஒரு கட்டுப்பாடு. கட்டுப்பாட்டில் ஒரு கடினம். அதில் ஒரு சவால். மற்றவர்களைக் கட்டியெழுப்புவன் காட்டிக் கொடுப்பவன் அல்ல. விழுந்தவன் ஒருவனைப் பார்த்து சிரிப்பவன்

அல்ல. அவனைத் தூக்கிவிட்டு நடக்க உதவுபவன் தான் தலைவன். தலைமைத்துவத்தில் மனிதம் உண்டு. ஷேக்ஸ்பியர் கூறினார்: “நோகவைக்க அதிகாரம் உடையவன், ஆனால் கனவிலும் அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த மாட்டான்.” இது தலைமைத்துவப் பண்பு. மனிதத்தின் வளர்ச்சி.

தலைமைத்துவ சேவையாளனாக வாழ்வது கடினம். ஏனெனில் முற்றிலும் சுயநலமற்றவனாக வாழவேண்டும். முதிர்ச்சி அடைந்தவனாக/ அடைந்தவளாக வளர்ந்திருக்க வேண்டும். முதிர்ச்சியில், சுயநலம் கருதாது வாழ்வதில், ஓர் ஆன்மீகம் உண்டு. மனித முதிர்ச்சியும், மனித ஆன்மீகமும் வேறல்ல. இது, எனது உளவள ஆன்மீகக் கூற்று.

-தில்லைவாழ் அந்தணர் “தாம் அடியார்க்கும் அடியேன்”, என்று திருத்தொண்டர் தொகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சுந்தரர் திருமூலரைப் பற்றிக் கூறுகையில்:

“நம்பிரான் திருமூலர் அடியார்க்கும் அடியேன்,” என்று வாழ்த்துகின்றார்.

அடியார் அடியார் அடியார்க்கு அடிமைக்கு
அடியனாய் நல்கிட்டு அடிமையும் பூண்டேன்
அடியார் அருளால் சிவனடி கூட
அடியான் இவன் என்று அடிமை கொண்டானே 41:2624

இறைவன் திருவடி பணிந்து, திருத்தொண்டு செய்து, அன்பால் அந்த இறைவனுக்குத் தாமே விரும்பி ஆட்பட்டவர்.

அடிமை பூண்டவர்கள் அடியார் எனப்படுவர். இப்படிப்பட்ட அடியவர்களின், அடியார்க்கும் அடியனாகி, அடிமையாகி, அவன் அடியவனாகி, அடிமையாய் இருந்த நான், அந்த அடியார்கள் அடி துணையால் சிவப்பரம் பொருள் திருவடி கூடும் பேறு பெற்றேன். அப்பரம் பொருளும் இவன் என் அடியான் என்று என்னை ஏற்றுக் கொண்டருளினான். இங்கு அடிமை என்ற சொல் வேறு பொருளினால் ஓர் ஆன்மீக அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டதென்பது எனது பொருள். அதாவது தன்னைக் கடவுளுக்கு அடிமையாக்குவதில் ஓர் அகவிடுதலை. அந்த அகவிடுதலையில் ஆட்கொள்ளப்படுவது ஞானவாழ்வின், ஆன்மீக வாழ்வின்

நிறைவு. Its freedom to love and free to love. Eventually, its “Being – in - love” and that’s christian mysticism (Bernard Lonnergan and william Johnston)

குழப்பம்

இன்று நாம் ஒரு குழப்பத்துக்குள்ளாகப் பயணிக்கின்றோம். ஓர் இருளினூடாகப் பயணிக்கின்றோம். பழையன பல கழிகின்றன. அதிசயமான புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் நித்தமும் தோன்றுகின்றன. துறைகள்தோறும் ஆய்வுகளின் புதிய தோற்றங்கள். அதேவேளை போர்களினால் ஏற்படும் அவலங்கள். கலாசார உச்சத்தில் நிற்கும் ஒரு சமூகம், மிருகங்களைவிடக் கேவலமான நடத்தையில் ஈடுபடும் முரண்பாடு. கல்வியில் உச்சக்கட்டத்தைத் தொட்ட அதே சமூகம், கயமையை வளர்த்து விட்டுள்ளது. ஒளியும், இருளும் கலக்கின்றன. கலக்கின்றார்கள். கலங்குகின்றது சமூகம். புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும், முரண்பாடுகளும் பல வினாக்களை எழுப்புகின்றன. விடைகள் தெரியவில்லை.

ஒரு காலத்தில் பதவியில் இருப்போரிடம் விடைகள் தேடினோம். வினாக்களைப் புரிந்தோ, புரியாமலோ விடைகள் தந்தார்கள். நாமும் அவற்றை ஏற்று வாழப் பழகிக் கொண்டோம். அவற்றுள் சில கொள்கைகளாகவும், கோட்பாடுகளாகவும் மாறின. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் உருவாக்கிய தீர்வுகள், விடைகள் எல்லாக்காலத்திலும், எல்லாச் சூழல்களிலும் பயன்படும் என்று சிந்திப்பது ஆரோக்கியமற்றது. புதிய விஞ்ஞானத்திற்கு முரணானது. ஆன்மீகப் பயணத்திற்குத் தடை. விடைகளைத் தேடாது வினாக்களை வாழும் காலமிது. Live the questions.

“In the quantum world, everything depends on the unique relationships available in the moment. Since relationships are different from place to place and moment to moment why would we expect that solutions developed in one context, would work the same in another?”

Albert Einstein சொன்னார்: “No problem can be solved from the same consciousness that created it.” நிச்சயங்களில் (certainty) மதங்கள் உருவாகலாம். ஆனால் நிச்சயமற்ற (uncertainty) ஓர் எதிர்நோக்கில் ஆன்மீகம் உருவாகும். Spirituality is in the uncertainty of the future.

நிச்சயமற்ற ஓர் எதிர்நோக்கின் அசௌகரியத்துடன் செளகரியமாக வாழ படிப்படியாக பழகி வருகிறேன். இதை எனது ஆன்மீகப்பயணமாகவே நான் கருதுகிறேன். எனக்கு நான் கொடுக்கும் தலைமைத்துவம், இது.

Niels Bohr and Heisenberg – the Founders of quantum theory said: *“So we must live with strange and bizarre, directed to unseen lands by faint glimmers of hope. Every moment of this journey requires that we be comfortable with uncertainty and appreciative of chaos role.”*

நிச்சயமற்ற ஓர் எதிர்நோக்கில் ஓர் அசௌகரியம் தோன்றும். அந்த அசௌகரியத்துடன் வாழ்வதும் தேடுவதும் ஒரு மனப்போராட்டம். (an inner struggle). எங்கோ ஓர் இடத்தை அடைவது ஆன்மீகம் அல்ல. ஆனால் ஆன்மீகம், அந்த அகப்போராட்டத்தில்தான் (inner struggle) உண்டு. Spirituality is not arriving at but struggling through. இந்த மனப்போராட்டத்தை உள்ளிருந்து அறிந்து, புரிந்து உடன் பயணம் செய்பவர்தான், ஆன்மீகத் துணையாளர் (co-journeyer). அவரது பணி ஒரு தலைமைத்துவப் பணி.

இக்கண்ணோட்டத்தில் ஒரு தலைவன் / தலைவி ஒரு புத்தாய்வாளர் (explorer), கண்டுபிடிப்பாளர் (discoverer), வியப்பாளர் (wonder), ஓர் உள்ளார்ந்த பயணி (ponderer), ஒரு துணிவாளர் (adventurer). இந்த வகையில் நோக்கும் பொழுது, ஒரு விஞ்ஞானியும், ஒரு தலைவனும், ஒரு ஞானியும் (ஆன்மீகம் உட்பட) ஒரு தேடலில் இணைவார்கள். தானே ஒரு பயணியாக பயணத்துக்கு தலைமைத்துவம் கொடுப்பவன்/ள் தலைவன்/வி இது, ஒரு ஒருங்கிணைந்த தேடலில் தோன்றும் ஒருங்கிணைந்த பயணம். வினாக்களை வாழ முற்படும்போது ஒரு தேடல் ஆரம்பிக்கும். அத்தேடலில் தான் ஆன்மீகம் உண்டு. இத்தேடல் வினாக்களுக்கு விடை கொடுப்பதில் அல்ல, ஆனால் இணைந்து தேடலில் ஈடுபடுவதுதான் தலைமைத்துவம். *“The freedom to entertain deep and often radical doubts is crucial to the development of adaptive creative thinking”* Erik Erikson.

இவையெல்லாம் ஓர் ஆன்மீகத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் பண்புகள். தலைமைத்துவத்தில் ஓர் ஆன்மீகம் உண்டு. ஆன்மீகத்தில் ஒரு தலைமைத்துவம் உண்டு.

“To be responsible inventors and discoverers,” writes Margaret J. Wheatley, *“we would need the courage (trust) to go of the old world,*

to relinquish what most of what we have cherished, to abandon our interpretation about what does and doesn't work. We must learn to see the world anew."

மாற்றம், மனமாற்றம் (conversion), வளர்ச்சி

"மாற்றம், மனமாற்றம், வளர்ச்சி," - சொற்கள் வேறானாலும், அவை தொட்டுக் காட்டும் திசை ஒன்றே. மாற்றம் தேவை, மனமாற்றம் தேவை, மனித வளர்ச்சி தேவை என்று பல திசைகளிலும் நாம் கேள்விப்பட்டாலும், மாற்றத்தை நம்மில் பலர் தடுக்கின்றோம். தடைகள் பல விதிக்கின்றோம்.

அமெரிக்கா ஜனாதிபதி பாறக் ஓபாமாவின் (Barack Obama) தோதல் பிரச்சார விருது வாக்கு - and the magic word "மாற்றம்" (change). மாற்றத்தை விரும்புபவர்கள் அந்த நாட்டில் நிறங் கடந்தவர்கள் பலர் என்பதை, அவர் ஈட்டிய வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம் என்று அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கூறினார்கள். இன்று மாற்றங்களை அவர் துணிந்து கொண்டுவர முனையும்போது தடுப்பவர்களும் பலர். ஏன்?

1962களில், போரையே மையமாகக் கொண்டிருந்த வடஅமெரிக்க அரசியல் நிறுவனங்கள், சமாதானத்தை விரும்பவில்லை. It was the Cold War years. உலகமே ஒரு பெரும் அழிவின் விளிம்பில் நின்ற வேளை (The Cuban crisis), ஜனாதிபதி ஜோன் F.கெனடி, நஷ்டியாவின் ஜனாதிபதி குருஷேவ், 23அருளப்பர் திருத்தந்தை, தொமஸ் மேர்ட்டன் (the Trappist Monk) போன்றோரின் இடைவிடாத, இறுதிநேர, உறுதியான செயற்பாட்டினால் அந்த உலகப் போர் அச்சம் நீங்கியது, இன்று வரலாறு. அதைத் தொட்டு கியூபாவுடனும், நஷ்டியாவுடனும் சமாதானத்தை வளர்க்க, ஜோன் F. கெனடி அன்றைய அரசியல் சிந்தனைக்கும், போக்கிற்கும் மாறாக செயற்பட்டமையையும், சமாதானத்தை விரும்பாத C.I.A. நிறுவனத்தின் முகாமையாளர்களும், நிர்வாகிகளும் சதிசெய்து அந்த இளந்தலைவனை படுகொலை செய்ததும் வரலாறு.

இந்த வரலாறும், இந்த வரலாற்று நாயகர்களும், ஜோன் F. கெனடி, குருஷேவ், 23ம் அருளப்பர் திருத்தந்தை, தொமஸ் மேர்ட்டன் உலக வரலாற்றில் பெறவேண்டிய உரிய இடத்தை இதுவரை பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. நன்கு ஆய்வு செய்யப்பட்டு அண்மையில் வெளிவந்த

James W. Douglass உடைய J F K and the Unspeakable – Why He died and why It Matters”. என்ற நூல் இந்த உண்மைகளை உலகறியச் செய்துள்ளது.

2வது வத்திக்கான் சங்கம் நடைபெறுவதை விரும்பாத பல வத்திக்கான் முகாமையாளர்களும், நிர்வாகிகளும் அதைத் தடுக்க எடுத்த முயற்சிகளும் இன்று வரலாறு. இன்றும் அச்சங்கத்தின் முடிவுகளை முழுமையாகச் செயற்படுத்தத் தடைகள் விதிக்கும் முகாமையாளர்களும், நிர்வாகிகளும் எடுக்கும் முயற்சிகளும், அதையொட்டிப் பயன்படுத்தும் அதிகார ஆணவமும், கண்கூடு. இது நாளைய வரலாறு.

G-8 நாடுகள் இத்தாலியில் கூடும் வேளை (ஆடி 2009) பார்த்து 16ம் பெனடிக்ற் எங்கள் திருத்தந்தை தனது Caritas in Veritate என்ற சுற்றுமடலை வெளியிட்டுள்ளார். இலாபம் ஒன்றையே நோக்காக வைத்து வணிகம் செய்யும் மேற்கத்தய நாடுகளின் பொருளாதாரக் கொள்கை உலகின் அழிவென்றார். இப்படிப்பட்ட ஒரு மனநிலைக்கெதிராகவே திருத்தந்தை அறைகூவல் விட்டுள்ளார். காலத்தின் கோலம் அறிந்து ஏழைகளின் நிலை புரிந்து சரியான நேரத்தில் சரியான அறைகூவல் விடுத்து மாற்றத்தை விரும்பியது தலைமைத்துவந்தான்.

சில முகாமையாளர்களும் நிர்வாகிகளும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தலைமைத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அதற்கு ஓர் உதாரணம். அதே போன்று 16ம் பெனடிக்ற் திருத்தந்தை இன்னோர் உதாரணம்.

யதார்த்தமான, அர்த்தமுள்ள, பயனுள்ள மாற்றங்களை பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏன் விரும்புவதில்லை? எங்கள் பயம் என்ன? நாம் வளர விரும்பியும் வளரவிடாது பயன்படுத்தும் முகமூடிகள், கவசங்கள் எவை? நானே எனக்கு எதிரியாகி விடுகிறேன். அகத்தே நான் பிளவுபடுகிறேன். அந்தப் பிளவில் ஒரு செளகரியத்தைக் கண்டவுடன், அந்த செளகரியத்தில் நிலைக்க, நான் பிளவுடன் வாழ முனைகின்றேன். அதனாலேயே எனக்கு நான் தலைமைத்துவத்தைக் கொடுக்காது வாழ்க்கையைச் சமாளிக்கின்றேன். I manage my life and not lead my life. எங்கள் செளகரியம் நோக்கி, தலைமைத்துவம் கொடுப்பவர்களையும் தடுத்து வருகின்றோம்.

தலைமைத்துவம் பிறக்கின்றது

சொந்த வாழ்வில் ஏற்படும் நிகழ்வுகளால் - அதுவும் சிறப்பாக துன்பியல் நிகழ்வுகளால், தனி மனிதர்கள் மாறியதுண்டு. பிரச்சனைகளில் சிக்கிப் பிரச்சனைப்பட்டோர், அந்தப் பிரச்சனைகளினூடாக வளர்ந்த கதைகள் நிச்சயமாக உண்டு. வாழ்வில் ஏற்படும் குழப்பங்களால் (chaos) மனிதர்கள் மனமாற்றம் கண்டதுண்டு.

குகையின் முடிவில் வெளிச்சம் உண்டு. புதுவாழ்வை விரும்பினால் இருளினூடாகச் செல்லவேண்டி உள்ளது. உயிர்ப்பைத் தேடினால் பெரிய வெள்ளியைச் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. குழப்பங்களின் அடியில் ஓர் அமைதியும் ஒழுங்கும் இருக்கின்றன. There is an order behind and beyond chaos. மனமாற்றங்களில் தலைமைத்துவம் தோன்றியது உலக வரலாறு.

- ❖ கௌத்தமர், தியான வழி நின்று கண்ட மனமாற்றத்தில் ஒன்று மில்லாமையில் உருவாகிய வெறுமையில் நிறைவொன்றைக் கண்டார்.
- ❖ வனாந்தர மனமாற்றத்தில் வாழ்வின் நிறைவைக் கண்ட இயேசு, உலகிற்கு ஒரு புதிய தலைமைத்துவம் கொடுத்தார்.
- ❖ அவில்லாவின் திரேசாள், தன்னுடைய கார்மேல் சபைச் சகோதரி களின் உருக்கெட்ட துறவறவாழ்வினால் எதிர்நோக்கப்பட்டு மனம்மாறி ஒரு புரட்சித் துறவியானார்.
- ❖ ஆள்வோருடன் கை கோர்த்து நின்ற எல்சல்வடோரின் (EL Salvador) பேராயர், Oscar Romero, சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட தன்னுடைய குரவர் ஒருவரின் சடலத்தின் முன் நின்று, அச்சாவின் எதிர்நோக்கில் மனம் மாறி தனது மக்களுக்காக வாழ்ந்து தானே சுடப்பட்டு எல்சல்வடோர் மக்களின் புனிதரானார்.
- ❖ கண்டி தேசிய குருத்துவக் கல்லூரியில், பல்லாண்டுகள் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய எனது பேராசிரியர் அருள் திருமைக்கல் றொட்றிகோ அ.ம.தி அவர்கள் மலையக மக்களின் வறுமையினால் எதிர்நோக்கப்பட்டு மனம்மாறி அம்மக்களுக்காக வாழ்ந்து அதனாலேயே சுடப்பட்டு இயேசுவின் சாட்சியானார்.
- ❖ 26 ஆண்டுகள் சிறையில் சித்திரவதைப்பட்டாலும் சிறைக்குள்ளேயே தனக்குத்தானே விடுதலையளித்த நெல்சன் மண்டேலா, சித்திரவதை செய்தோரையே மன்னித்துப் பெருந்தலைவரானார்.

❖ கையேறோவின் மத்திய சிறைச்சாலையில் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மனம்மாறி எந்த இஸ்ராயேலரோடு கடும் பகைமையை வளர்த்தாரே அதே யூதர்களுடன் சமாதானம் செய்து சமாதானத் தலைவரானார். அன்வர் சாடாந்.

இவ்வழி நின்று பார்க்கும்போது தலைமைத்துவம் “பிறக்கின்றது” என்று துணியலாம். In this sense, leaders are born. ஒரு பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவோர் எல்லோரும் அந்தப்பதவி எதுவானாலும் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஒரே காரணத்தினால் மட்டும், அவர்கள் தலைவர்கள் ஆவதில்லை என்பது தலைமைத்துவ இன்றைய வரைவு இலக்கணத்தில் இருந்து நான் எடுத்த முடிவு.

கிட்டத்தட்ட அறுபது வருடங்களாக, படிப்படியாக ஒதுக்கப்பட்டு, அடக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம், ஏன் இன்னமும் மனமாற்றத்தைக் காணவில்லை? முப்பத்தைந்து ஆண்டுப் போரில் - ஆயிரக்கணக்கான உயிரிழப்பில், அழிவில், அகதிகளாக்கப்பட்ட அவலத்தில், குடும்பங்களின் நீண்ட காலப் பிரிவில், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ந்து, உயர்ந்து நின்று ஒரு பண்பாட்டுக் கலாச்சாரச் சிதைவில் அழிவில், நாம் பெரிதும் பேணி வளர்த்த கல்வி அழிவில் - நாம் இன்னமும் ஒரு மனமாற்றத்தை ஏன் காணவில்லை? ஏன் இங்கு ஒரு தலைமைத்துவம் இன்னமும் தோன்றவில்லை?

விலகி விடுக்கும் ஓர் அறைகூவல்

ஓர் அறக்கொடைப் பேருரைக்கு ஏதாவது ஓர் இலக்கணம் இருக்குமாயின், இந்தச் சமுதாயத்தின், இந்த நாட்டின் அவசியமும், அவசரமுமான தேவையை நன்குணர்ந்து, உங்கள் பெருந்தன்மையுடைய அனுமதியுடன் அந்த இலக்கணத்திற்கு அப்பால் சென்று இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஓர் அறைகூவல் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

❖ நாம் வாழ வேண்டுமானால், எமது அடுத்த தலைமுறைகள் வாழ வேண்டுமானால், இந்த சமூகம் வாழ வேண்டுமானால், இந்த நாடு வாழ வேண்டுமானால் நம்மில் நாமே ஒரு மனமாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அங்கே ஒரு தலைமைத்துவம் தோன்றும்.

❖ என்றுமே கட்சிகளாகவும், இயக்கங்களாகவும் பிரிந்து பரம்பரையாகவே ஒருவரை ஒருவர் காட்டிக் கொடுத்து, சுயநலன் வளர்த்த நிலையில் இருந்து நாம் மாறவேண்டும். அங்கே ஒரு தலைமைத்துவம் தோன்றும்.

- ❖ ஒருவருடைய வளர்ச்சியில், உயர்வில், எரிச்சலும், பொறாமையும் கொண்டு, அவரை வெட்டி வீழ்த்தும் நிலையில் இருந்து நாம் மன மாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஓர் தலைமைத்துவம் தோன்றும்.
- ❖ ஆவலாதி, அவதூறு பேசி மற்றவர்களின் அழிவில் சுகங்காணும் கேடுகெட்ட நிலையில் இருந்து நாம் மனமாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஓர் தலைமைத்துவம் தோன்றும்.
- ❖ நடந்தேறிய நிகழ்வுகளை எமக்கென எடுத்து, பதவிகளுக்கு வந்ததும் பழிவாங்கும் குழந்தைத்தனமான நிலைகளில் இருந்து, மனமாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஓர் தலைமைத்துவம் தோன்றும்.
- ❖ மொட்டைக் கடிதங்கள் எழுதி, சமூகத்தில் நஞ்சை வளர்க்கும் தீய பழக்கங்களில் இருந்து நாம் மனமாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஓர் தலைமைத்துவம் தோன்றும்.
- ❖ சாதி வேற்றுமை, வர்க்க பேதங்கள், மதவேற்றுமைகளை வளர்த்து மக்களைப் பிரித்து ஆளும் மனோநிலையில் இருந்து நாம் மனமாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஒரு தலைமைத்துவம் தோன்றும்.
- ❖ மதச்சடங்குகளினாலும், அர்த்தமற்ற ஆராதனைகளினாலும், மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட மதக் கோட்பாடுகளினாலும், மக்களை அடிமைகளாக்கி அவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் நிலையில் இருந்து நாம் மனமாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஒரு தலைமைத்துவம் தோன்றும்.
- ❖ மறைவட்டக் குருக்கள், துறவிகள், என்ற வேற்றுமைகளை வளர்க்கும் முதிர்ச்சியற்ற நிலையில் இருந்து நாம் மனமாற்றம் காணவேண்டும். அங்கே ஒரு தலைமைத்துவம் தோன்றும். அங்குதான் மதத்தலைவர்கள் தோன்றுவார்கள். ஆன்மீகத்தலைவர்கள் தோன்றுவார்கள்.

கறுப்பர்களின் விடுதலையை இலட்சியமாகக்கொண்டு போராடிய நெல்சன்மண்டேலா தனது 26வது வயதில் சிறைப்பட்டு அடுத்த 26 வருடங்கள் கொடிய சிறையில் கொடுமைகளை அனுபவித்து விடுதலை பெற்று வெளியேறிய வேளை அவர் மனம்மாறித் தனது இலட்சியத்தை இன்னும் விரிவாக்கிச் சொன்னார்; “அடக்கப்படுவோரும் அடக்குவோரும் விடுதலையடையாதவர்கள். மனிதத்தை இழந்தவர்கள். இந்த இரு சாராருடைய விடுதலைக்காக நான் மேற்கொண்டு உழைப்பேன்.” உலகமே இத்தலைவனுக்குத் தலைவணங்கியது. தனது சிறைச்சாலை அனுபவத்தைப் பற்றி அவர் எழுதிய பொழுது : “அந்த நீண்ட காலத்

தனிமை வருடங்களினூடாக எனது மக்களின் விடுதலைக்கு நான் ஏங்கிய ஏக்கம், அனைத்து மக்களின் விடுதலைக்காக ஏங்க வைத்தது. அடக்கப்படுவோர் மட்டுமல்ல அடக்குவோரும் விடுதலை காண வேண்டும். இன்னொருவருடைய விடுதலையை நான் பறிப்போனானால் நான் விடுதலை அடையதாவன்” என்று ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொன்னார்.

அதிகார ஆணவம் கொண்ட அனைவரும் - கணவன், மனைவி யானாலும் சரி, ஆசிரியர்களானாலும் சரி, பங்குக்குரவர்களானாலும் சரி, ஆயர்களானாலும் சரி, நாட்டை ஆள்வோரானாலும் சரி, ஆயுதந்தாங்கிய படையினரானாலும் சரி - இவர்கள் அனைவரும் நெல்சன் மண்டேலாவின் கூற்றை உள்வாங்கி தங்கள் அதிகார ஆணவத்தில் இருந்து, சிறைப்பட்ட தமது விடுதலையற்ற நிலைகளில் இருந்து தம்மைத் தாமே மீட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அங்கே தலைமைத்துவம் தோன்றும்.

முடிவுரை

ஞானிகள் எம்மதத்திலிருந்து வந்தாலும், அந்த ஞானிகளின் ஆன்மீக அனுபவத்தில் ஓர் இணைப்பை (Connectedness) அவர்கள் காண்பார்கள். இந்த இணைப்பில் ஓர் ஆழமான ஆன்மீகம் in depth spirituality உண்டு. நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மதங்களை மேவி ஓர் உலகளாவிய மனித - தெய்வீக ஆன்மீகத்தை தோற்றுவிக்கும். இது எனது கனவு, எனது இலட்சியம்.

இந்நாடு வளர, மக்கள் அனைவரும் சாதி, மத, மொழி, பண, கட்சி, அதிகார வெறிகளில், அடக்குமுறைகளிலிருந்து, எம்மை நாமே விடுதலையாக்க, இப்படிப்பட்ட ஓர் ஆன்மீகமும், அந்த ஆன்மீகத்தை வளர்க்கக்கூடிய மதத்தலைவர்களும், ஆன்மீகத்தலைவர்களும் தோன்றவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு தலைமைத்துவத்தை, முதலில், நானே எனக்களிக்க வேண்டும். அதைத் தொடர்ந்து பங்குகள் தோறும், கிராமங்கள் தோறும், பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் தோறும், ஆலயங்கள் - கோவில்கள் தோறும், மதங்கள் - குருக்கள் - துறவிகள் தோறும், அனைத்து

நிறுவனங்கள் தோறும் இந்தத் தலைமைத்துவம் தோன்ற வேண்டும். இதுதான் எதிர்கால 21வது நூற்றாண்டுத் தலைமைத்துவம். இது ஒரு கனவானால், இக்கனவை நனவாக்க உங்களால் முடியும் என்ற திடமான நம்பிக்கையோடு,

இந்தப் பெரிய சந்தர்ப்பத்தை, பெருந்தன்மையோடு எனக்களித்த அருள்திரு பிலேந்திரன் அடிகளாருக்கு நன்றிகூறி, குழப்பினாலும் குழம்பாது கேட்டிருந்த உங்களுக்கும் நன்றிகூறி வணக்கம் சொல்லி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி வணக்கம்

சா. ம. செல்வரெட்டினம்

கூணைநின்ற சீல நூல்கள்

1. **Robert P. Neuschel** – The Servant Leader
-Northwestern Univ. Press. 2005
2. **Stephen R. Covey** – The Seven Habits of Highly Effective People,
The English Habit.
- Simon & Suhuster, 2004
3. **J.M. Kouzes and B.Z. Posner**, The Leadership Challenge: How to Keep
Getting Extraordinary Things Done in Organizations.
- San Francisco: Joessey-Bass, 1995
4. **M.J. Wheatley**, Leadership and The New Science: Learning about
Oranization from an Orderly Universe.
- San Francisco: Barrett- Koehler, 1992
5. **James Gill** –Educating for Leadership
-Human development. Vol.4, 1983
6. **Nancy Conway & C.Jean J. Alvarez, Ed.D.** Decision Making by
Consensus.
-Human Development. Vol.9, no.2, 1988
7. **Gerald A. Arbuckle**, Participative Leadership.
-Review for Religious, May / June, 1991
8. **Peter J. Bray, F.S.C. Ed.D.** Religious Leadership in the Dawning Century.
-Human Development. Vol.16, no.3 1995
9. **Donna J. Markham, OP. Ph.D.** Leadership for Church's Future
-Human Development . Vol.15. no.1 1994
10. **J. Rost**, Learship in the Twenty First Century.
- N.Y: Praeyer, 1995

11. **Guggenbuhl – Craig**, Eros on Crutches, 1980
12. **Guggenbuhl – Craig** – The Power in Helping Professions, 1971
13. **Nelson Mandela** – The Long Walk to Freedom, 1994.
14. **James H. Douglas**, J F K and the Unspeakable
-Orbis. N.Y: Mary Knoll, 2008
15. **Robin Sharma**, The Monk Sold who Ferari
Mumbai: Jaico Pub. House 2003
56th impression
16. **Robin Sharma** Who will cry When You Die?
California May House, 2002
17. **Christopher Wilt** Real Leaders Don't Do Power Point
U.S.A: Random House, 2009
18. **Barack Obama**, The Audacity of Hope,
N.Y: Vintage Books, 2006

S.M. Selvaratnam, O.M.I

B.A., Dip. Etu., M.S., M.S., D.Psy.

SNACC/ACPE, MAAPC.

--	--	--

011.33

1024

CLASS NUMBER	ACCESSION NUMBER
-----------------	---------------------

**Association for Health and Counselling,
Shanthiham**

This book must be returned on or before the
last date recorded above or a fine of Rs.5/-
for each working day overdue will be levied.

*St. Joseph's Catholic Press,
No, 360, Main street,
Jaffna
Phone: 021 222 2378*